

מסורת הש"ס

(א) [מאן] עד אלא כהויה... (ב) נראה מיהו... (ג) ונערין... (ד) עוקבין... (ה) ונחית... (ו) ונחית... (ז) ונחית... (ח) ונחית... (ט) ונחית... (י) ונחית...

רש"י

וכבר על אופה העיר... דכפרס בשלבי פרק בתרא דעירובין (דף קד.)... דכבר על אופה העיר... דכפרס בשלבי פרק בתרא דעירובין (דף קד.)... דכבר על אופה העיר... דכפרס בשלבי פרק בתרא דעירובין (דף קד.)...

השותפין פרק המישי נדרים

מת.

ואסורין בדבר של אופה העיר... עיר אחת חלק נהן שהרי יכולין למכור... אנשי העיר והווי להו כשותפין שאסורין זה על זה... עליה ספר מורה לקרות והספרים שקורין כהן: והפוסק חלקו לנשיא...

ואסורים בדבר של אותה העיר ואיהו דבר של עולי בבל... כגון הר הבית והעוורות והבור שבאמצע הדרך ואיהו דבר של אותה העיר... כגון הרחבה והמרחץ ובית הכנסת והתיבה והספרים והכותב חלקו לנשיא ר' יהודה... אומר אחד כותב לנשיא ואחד כותב להדיוט... מה בין כותב לנשיא לכותב להדיוט שהכותב לנשיא אין צריך לזכות להדיוט... צריך לזכות והכמים אומרים אחד זה ואחד זה צריכין לזכות לא דברו בנשיא אלא בהוה רבי יהודה אומר אין אנשי גליל צריכין לכתוב שכבר כתבו אבותיהן על ידיהן: גמ' אמאי מיתמר אמר רב ששת הכי קתני ומה הקנתן יכתבו חלקו לנשיא... (רבי יהודה אומר אחד כותב לנשיא ואחד להדיוט צריך לזכות והכמים אומרים אחד זה ואחד זה צריכים לזכות לא דברו בנשיא אלא בהוה): ר' יהודה אומר אין אנשי גליל צריכין לזכות שכבר כתבו אבותיהן על ידיהן: תניא ר' יהודה אומר אנשי גליל צריכין להיות נדרין הגאה זה מזה עמרו אבותיהם וכתבו חלקיהן לנשיא: מתני' ההמודר הגאה מחבירו ואין לו מה יאכל ונותנו לאחר לשום מתנה והלה מותר בה מעשה... חרון שהיה אביו... והיה משיא את בנו ואמר לחברו חצר וסעודה יואכל עמנו בסעודה אמר אלא כדי שיבא אבא הם מוקדשין לשמים א"ל "נתתי לך את שלי שתקדשם לשמים אמר לו "נתת לי את שלך אלא שתהא אתה ואבך אוכלין ושותין ומתריצין זה לזה ויהא עון תלוי בראשו... מקודשת אינה מתנה: גמ' מעשה לסתור חסורי מיחסרה והכי קתני וואם הוכיח סופר על תחילתו אסור ומעשה נמי בבית חורון באחד דהוה סופר מוכיח על תחילתו אמר רבא לא שנו אלא דאמר ליה... אלא כדי שיבא אבא אבל א"ל שיהו לפניך שיבא אבא מדרתך הוא דא"ל לישנא אחרתא אמרין לה אמר רבא לא תימא טעמא דא"ל והינן לפניך הוא דאסור אבל א"ל הן לפניך שיבא אבא ויאכל מותר אלא אפילו אמר ליה הן לפניך יבא אבא ויאכל אסור מאי טעמא סעודה מוכחת עליו ההוא דמתני' דקתני כל מתנה שאינה שאלה הקדישה אינה מקודשת וכו' ולא קתני כל מתנה שאינה מקודשת אינה מקודשת וכו' משום דתנא הכי קאמר כל מתנה שאינה כושר כושר... ארס נתן מתנה על מנת שלא יקדישה כינו מתניתא כל מתנה שהיא כהערה שאינה שאלה הקדישה תהא... גמ' ומה תקנתן... גמ' ומה תקנתן... גמ' ומה תקנתן...

עין משפט

א ב ג ד ה ו ז ח ט י... עין משפט נר מצוה

תוספות

החבה וסרידן: בית הבבבת... כרכן דלחמי חבלי דאין כרכיה: אבוי ביהובה ובבית הבבבת... כרכן דלחמי חבלי דאין כרכיה: אבוי ביהובה ובבית הבבבת... כרכן דלחמי חבלי דאין כרכיה: אבוי ביהובה ובבית הבבבת...

הגהות ה"ח

(א) בשבחה ובהבחה... (ב) לדיוט הכסא... (ג) לדיוט הכסא... (ד) לדיוט הכסא... (ה) לדיוט הכסא... (ו) לדיוט הכסא... (ז) לדיוט הכסא... (ח) לדיוט הכסא... (ט) לדיוט הכסא... (י) לדיוט הכסא...

לנשיא מדורות הראשונים: כל מתנה שאינה מקודשת אינה מקודשת... כל מתנה שאינה כושר כושר... ארס נתן מתנה על מנת שלא יקדישה כינו מתניתא כל מתנה שהיא כהערה שאינה שאלה הקדישה תהא... גמ' ומה תקנתן... גמ' ומה תקנתן... גמ' ומה תקנתן...

פירוש הראש"י

והייא משיא אתה וכו'... והייא משיא אתה וכו'... והייא משיא אתה וכו'... והייא משיא אתה וכו'... והייא משיא אתה וכו'... והייא משיא אתה וכו'...

